पुरा भवति नो दूरादनुगच्छाम राघवं ।
पादच्छाया सुखोदर्का तादृशस्य महात्मनः ॥ १५ ॥
वयं परिचरिष्यामः सीतां यूयं च राघवं ।
इति पौरस्त्रियो भर्तॄन् दुःखार्त्तास्तत् तदब्रुवन् ॥ १६ ॥
युष्माकं राघवोऽरण्ये योगक्षेमं विधास्यति ।
सीता नारीजनस्यास्य योगक्षेमं करिष्यति ॥ १७ ॥
को न्वनेनाप्रतीतेन सोत्कण्ठितजनेन च ।
संप्रियेतामनोज्ञेन वासेन कृतचेतसा ॥ १८ ॥
कैकेय्या यदि चेद्राज्यं स्याद्धर्म्यमनाथवत् ।
न हि नो जीवितेनार्थः कुतः पुत्रैः कुतो धनैः ॥ १९ ॥
यया पुत्रश्च भर्ता च त्यक्तावैश्वर्यकारणात् ।
कं सा परिहरेदन्यं कैकेयी कुलपांसनी ॥ २० ॥
कैकेय्या न वयं राज्ये भृतका हि वसेमहि ।
जीवन्त्या जातु जीवन्त्यः पुत्रैरपि शपामहे ॥ २१ ॥
उपद्रुतमिदं सर्वमनालम्बमनायकं ।
कैकेय्यास्तु कृते क्षिप्रं विनाशमुपयास्यति ॥ २२ ॥
न हि प्रव्रजिते रामे जीविष्यति महीपतिः ।
मृते दशरथे व्यक्तं विलोपस्तदनन्तरं ॥ २३ ॥
ते विषं पिबतालोड्य क्षीणपुण्याः सुदुःखिताः ।
राघवं वानुगच्छध्वमश्रुतिं वापि गच्छत ॥ २४ ॥